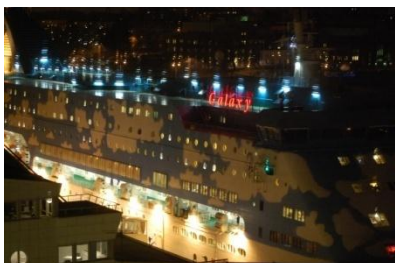

Del 2 af 3

Tirsdag den 17. februar

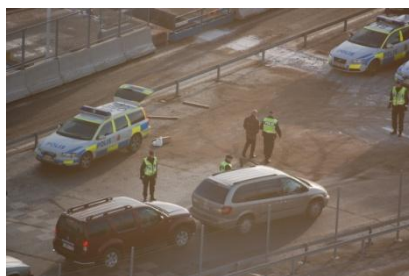
Igen vågnede jeg tidligt – men jeg havde jo også fået sovet en del timer. Stilheden og lyden af færgen ved kajen var hyggelig. Jeg måtte lige op og kigge ud af vinduet for at se, hvilken cruiser der nu lå dernede.

Det var dejligt at ligge under den varme dyne og bare nyde, at dagen kunne bruges til hvad det skulle være. Ingen kold brændeovn, ingen bilkø, ingen stress og jag. Det mest presserende var at nå morgenmaden inden 9.30...

Klokken 8 begyndte jeg at rumstere lidt og de andre vågnede én efter én. Vi sov alle sammen rigtig godt og måske var det al den friske luft? Stof til eftertanke i hvert fald.

Vi luskede ned og spiste morgenmad og hvor vi igen kunne se færgerne dreje igen kørte Polisen i stilling for at færgen. Det er tilsyneladende en yndet ofte tager på razzia.

fik en plads ved vinduet, rundt og lægge til kaj – og modtage passagererne fra smuglerrute, siden de så

Da vi havde spist, luskede jeg ind og satte 200mm linsen på, så jeg kunne på 12. sal på en hotelgang og skød ned mod det svenske politi i arbejde. De nappede en enkelt, der måtte stige ud af sin bil og lidt slukøret følge med en betjent. En anden betjent kørte hans bil væk. De tog endnu én, men en politimand kiggede op mod hotellet og da det så ud som om, at han kiggede mig direkte i øjnene, listede jeg lige så stille af igen. Det ville være en lige lovlig actionfyldt måde at starte dagen eller slutte ferien på, men det var nogle sjove billeder at få med hjem... thø hø...

hentede mit kamera og fange razziaen. Dér stod jeg

Igen lå vi lige en halv time og dasede på værelset, inden vi samlede vores ting og os selv sammen til at tage ind til byen. Jeg ville rigtig gerne se kongeslottet og kirken og Lisa ville gerne se Junibacken, hvor Pippi Langstrømpe og andre Astrid Lindgren figurer skulle holde til.

Vi startede med at finde Junibacken. Vi stod af på Karlaplan og gik i 15 min. ned til stedet, hvor vores a la carte kort igen gav fri entré og "sparede" os for endnu 350 kr. Jeg er helt klar over, at vi betaler for kortet på anden vis, men det var rigtig rart, at vi ikke skulle sørge for at have kontanter på os hele tiden – eller stå og fedte med VISA-kortet.

Junibacken er et rigtig hyggeligt sted, men måske mest for aldersklassen under 7 år, selvom Lisa hyggede sig fint. Maria var lidt mere lunken, men bestemte sig for at ha' det sjovt i stedet for at bøvl. Indlagt i turen var også en "forlystelse", hvor man siddende i en vogn, kørte rundt og så på små landskaber, der var skabt på baggrund af alle de forskellige historier. Det var vældig flot og minder lidt om "Den Flyvende Kuffert" i Tivoli. Bagefter så vi en teaterforestilling, hvor Pippi og et par røvere ga' den gas foran Villa Villekulla med abe, hest und alles. Lisa nød det i fulde drag, selvom hun måske ikke forstod så meget af, hvad der blev sagt.

Efter 1½ time i selskab med Lindgren gik vi videre langs med kajen helt ind til kongeslottet. Det var en tur på ca. 45 min. og det var ret koldt, da vi kom ud af læsiden. Men ingen brok over det fra pigernes side, hvilket nok overraskede mig lidt, men Maria grinede bare og sagde, at man ikke kunne fryse med sin nye hue på!

Vi gik op mod kongeslottet og fandt kirken, hvor vi gik ind og nød stilheden – og varmen! Kongeslottet og adgang til at se kronjuvelerne lukkede for offentligheden kl. 15.00, så det nåede vi desværre ikke, men vi nåede dog at gå en tur rundt om slottet og smile til alle vagterne.

Vi blev enige om, at vi gerne ville en tur mere med sightseeing bussen, hvis vi kunne nå det, men den sidste tur kørte kl. 14.00, så det nåede vi heller ikke.

I stedet fandt vi en hyggelig café, hvor vi fik noget kaffe og varm kakao – og så lige en chokolademuffin til tøserne for at holde ud for en samlet pris af kun 380 kr...

Vi gik en tur mere ind i et center, der dog viste sig at være dér, hvor vi spiste dagen før. Vi kom blot ind af en anden indgang.

Pigerne fik lov til at vælge, hvad resten af den sidste aften skulle bruges til. De valgte, at vi skulle tage hjem på hotellet, spise dér og slappe af! De havde vist fået nok koncentreret kultur.

Vi steg på tilbagetoget og nød den sidste tur med T-banen.

Da vi kom tilbage på hotellet, fik pigerne et bad – og de nød, at det varme vand ikke lige pludselig slap op. Vi andre blev også skuret og så var vi alle spændt op til en sindsoprivende aften i hotellets restaurant.

Middagen bestod af en hjemmelavet burger, köttbullar til Lisa og en pizza med parmaskinke (uf!) til Maria, som også fik de fleste af mine pomme frites. Alle gik igen glade og mætte op på værelset, hvor den sidste rest af tid i Stockholm blev brugt på lidt tv, memoryspil og så fik jeg gang i en ny bog, som jeg også faldt i søvn til. Jeg er noget af en aften-ferie-festabe!!

Onsdag, den 18. februar

Afrejsedag. Alle kufferter var pakket og vækkeuret alias mobilen ringede kl. 7.00. Jeg var vågen allerede. Silja Europe lå ved kajen og havde vækket mig, da den sejlede ind. (Godt, vi ikke skulle blive en hel uge!)

Vi skulle flyve 10.30 og vi havde besluttet, at vi ikke gad sidde i lufthavnen i 2 timer og vente – bare for at vente.

Vi fik tøj på og gik ned i restauranten for at få lidt morgenmad. Jeg kunne mærke på Lisa, at hun var spændt på at flyve. Vi snakkede lidt om, at det nok var bedre denne gang med ørerne, fordi hun ikke længere var så snottet.

Vi så en smuk solopgang og Stockholm gjorde, hvad der skulle gøres for at give os en smuk afsked.

Efter morgenmad hentede vi bagagen og gik ned i receptionen for at checke ud og betale for vores eskapader.

Det var ikke rigtig billigt...

Receptionisten, som var endnu en mand med overvældende feminine træk, bestilte en taxa. I Stockholm er der tilsyneladende faste priser for at køre til lufthavnen – lige med den detalje, at prisen kan variere op til 100 SEK. Vi fik selvfølgelig en "dyr" bil, men orkede ikke at diskutere med chaufføren.

Han kørte som død og helvede, mens han talte i mobiltelefon og tastede en hel masse på sit taxadisply, mens han forsøgte at styre bilen udenom køerne. I Sverige må taxaerne køre i busbanerne/nødsporet på motorvejen. Gudskelov – ellers havde vi nok ikke nået flyet. Chaufføren brød sig åbenbart ikke rigtig om os, for han satte os af ved Terminal 5 og pegede mod højre og sagde: Just go that way and you will be ok!

Da vi kom ind i Terminal 5, kunne vi konstatere, at vi skulle til Terminal 2, som i øvrigt ligger mod venstre i forhold til det sted, vi blev sat af. Vi er sjældent heldige med taxachauffører og tanken gik 10 år tilbage til turen i Paris...

Vi fandt check-in for Norwegian Air og regnede med, at vi skulle bones for 2 stk. bagage, men damen ved skranken var noget morgentræt, checkede os ind, afleverede vores boardingkort og ønskede god rejse. Vi vidste jo ikke noget om noget, så vi måtte videre.

Igen igennem sikkerhedskontrollen. Denne gang havde jeg glemt, at jeg havde smidt en flaske vand i Jespers computertaske. Den blev selvfølgelig omgående konfiskeret. Derefter hylede og bippede jeg, da jeg gik gennem metaldetektoren på grund af mine knapper i nederdelen og spænderne på mine støvler. Sikkerhedsvagten var helt nede og klemme på mine ankler for at mærke, om jeg havde gemt noget dernede. Hun kunne jo ikke vide, at jeg bare har fede ankler...

Vi nåede helskindede igennem og ud på den anden side, hvor vi fandt gaten. Vi sad der kun en halv times tid, førend vi kunne gå ombord på flyet.

Denne gang var det en maskine med 3 sæder på hver side. Jeg havde booket 3 pladser ved siden af hinanden og 1 på den anden side af mellemgangen.

Maria ville gerne sidde alene og helst ved vinduet, så det fik hun lov til. Hun fik også lov til at blive siddende, da en ældre svensk mand kom og konstaterede, at det egentlig var hans plads. Senere flyttede han en sæderække frem, hvor der var helt ledigt og faldt i søvn og Jesper rykkede over til Maria.

Det var en mere behagelig tur for Lisa. Hun var heller ikke så snottet længere. Vi sad og læste, indtil jeg kunne mærke, at vi begyndte at dale. Så fortalte jeg hende historier fra de gange, jeg tidligere har været oppe og flyve og det hjalp åbenbart på humøret, for der var ingen tårer denne gang.

Vi landede til tiden og da vi kom til Kastrup skulle vi bare finde vores bagage og udgangen mod togene. Vi ville tage toget til Høje Tåstrup og en taxa hjem derfra. Igen var vi snydeheldige. Toget mod København H afgik kort efter, at vi kom ned på perronen og da vi kom til Hovedbanen kørte toget mod Holbæk kort efter.

På Høje Tåstrup fandt vi en taxa og var hjemme ved 13-tiden. Det følte som en kort og rigtig god tur hjem.

Vi var nok forberedte på, at det ville være køligt inden døre, når vi kom hjem, men det var pivkoldt og der var nærmest rimfrost på ruderne. Det krævede det meste af en stabel brænde og 3 tændte el-radiatorer at få en smule varme i løbet af den første time. Men vi overlevede.

Pigerne tog overtræksbukser på og løb ned på kælkebakken. Jesper og jeg gik ud for at feje sne fra fortovet, mens brændeovnen buldrede. Der var stadig ikke særlig varmt, da vi kom ind igen. Pigerne kom hjem og vi lavede varm kakao og spiste noget mad. Det hjalp gevaldigt! Jeg fik sat vasketøjet over og takket være vores beslutning om, ikke at tage for meget tøj med, var der tilsvarende lidt snavset tøj. Jeg har vist i skrivende stund glemt at tage det ud 😊

Det har været en rigtig dejlig tur. Pigerne overlevede deres første flyvetur og de vil gerne med på den næste tur!